

המאבק לתרום כליה, המלחמה בסרטן
הרבי אביחי רונצקי לא שירע לאן טוביל התעתקשוטו
להצל חיים של ערב ישראלי || נחמה דואק

הרופא אומר: **'יש לך סרטן, וכל מה שאני מרגיש זר תחושת החמצה שלא אוכל لتרום כליה'**

בשבור הצבאי הראשי לשעבר אביחי רונצקי החליט לתרום כליה, והוא לא ידוע שהצעד הזה עשוי להצליח את **חיזיו שלו**. המתנהל מאיתמר התעקש שהמושתל יהיה ערבי-ישראלי, ולא הריס ידים גם ביקשתו לתרום נדחתה בגל התקף לב שעבר לפניו שניים. אבל אז, בבדיקה שגרתית לקידוח התרומה, התגלה בגופו גידול ממ�יר. רגע לפניו הביבותרפה הוא חושף את היום שבtabב בזמן אשפוזו ומספר על המאבק במחלה: "אני לא עושה את החשבונות של הקב"ה. אני מודה על כך שגילו בזמן, אבל אני מבקש יסורים על עצמי. וחוויתי יסורים איוםים"

נחמה דואק + צילום: אלכס קולומזיסקי

אבל בששמעה, לא התפללה. היא מכירה אותו. הרוב הכר שלח לי טפסים והתחלתי בסבב של שכיעים-שלשה שבו לי שלל בידוקות. עמדו עסוק בבדיקות הרובות לבחינת התאמתו לתרום כליה התקשר אליו בנו המאומץ, עדר, שגר ברמת הגולן, וביקש ממנו לבוא אליו לביקורת שגרתית בבית החולים. "בשאימצנו את עדר הוא היה בן יומו, תינוק שננטש בבית החולים בשל של מחלות מוח סכל. אימצנו אותו **לחtinyo** והוא בנו האחוב לכל דבר ועניין. לפני מספר שנים כרתו לו כליה שפסקה לתפקד. נזכרתי שכארה הייתה אליו באחד התרופות שמעבר בצרפת, והוא אז בן 13, חוות אלאוט', אבא, ומה אני סובל כל קרי? ולא היה לה לישובה. כשבדק שאבאו אותו לביקורת, לא היסתת. נכננו לחדר הרופא, שבלי חזה וסדרה חרדי לנו שוגם הכליה השניה חרלה לתפקד, וככע: או ריאליה או השתלת כליה. מזווין, עדר, אמרתי לבני, 'אני אתרום לך. תרי אני רשום לתרומות כליה'."

"קצתטי ממקום נושא נושא. הנה, הכל מתחבר. מה פשוט יותר מלהתרום כליה שמי נושא עד מהרה התברר שהתוליך התרומה שלי אכן פשוט כל ועני קר (לא הייתה ביכולתיהם התאמאה - נ"ד). לעודד נמצאה תורם אחר. האבא של אשתו. ואני, ביודע שהאני בראיא ומסוגל לתרום כליה, החלטתי שלא להרשות וללהמשך לסייע למשת לתרום כליה למי שזוקק לכך."

הבן עודד עבר השתלת כליה מאביה של אשתו. הכליה לא נקלטה, ולאחר מספר חור רושים וסדרה של טיפולים ריאליות קשים נמצאה תרומת כליה נוספת. הפעם מבעלה של אשתו. הנition עברה בשלהם והכליה נקלטה. ובמשך כל הזמן הוא המשיך הרבי רונצקי לעשות בדיקות, שמטרתו להגישים את רצונו לתרום כליה. הוא נפגש עם ר' רותי חמימות, נפרולוגית מבית החולים בילינסון, שבחי תמיתה לא ניתן לתרום. "זאת הסתכלעה עלי, הסתכלעה על הבריות, ואמרה שהיא לא מסורת לי לתרום כליה", מספר רונצקי. "זאת הסבירה שמאחר שבערתתי התקה לב לפני 15 שנים, ושמוני לי סטנת וומך עורק, אני לא מתאים לתרום. הייתה בשוק, סירבתי לקבל את הדין. התחלתי לוזע לרופאים פרטניים

"הכנות להגשמה החלום הסטיאומי ותרומות הכליה עמדו ממש במקלחת של החשיטה יד. נותר רק לקבוע מי המושתל ותוארכן לניתוח. סוכם שאינו אהוטם לאדם מסוים ושהאותו, שאין התאמתם רקסמות בין לבין בעלה, תתרום לאיש אחר. נשמתי לדוחה".

מתוך "זמנן מסע – המאבק להרים", שכתב הרבי אביחי רונצקי במהלך אשפוזו בבית החולים.

תא"ל (מיל') אביחי רונצקי, בעל העיניים הזוקמות, המתנהל מהיישוב אית' מוד, מוכר לכיבור כרב הצבאי הראשי לשעבר, כמו שהסתובב בשטחו והלימה במחאלץ צוק אתון והשתתף בתדריכים לחילאים, שמצאו أيضו את דרכם לאווני שרים, וגם התמודר לכנסת ברישימת הבית היהודי. נערץ על תלמידיו כרב ישיבת עטרת כהנים בירושלים וכרב היישוב באיתמר. צמחוני על גבול הטעונות, שmagil 22 לא הכנס לפיזיון, רג'ים או ביצים, חסיד של ריצ'וט ארכוס ומעירץ גדול של צה"ל והמדינה. בן 64, אב לשישה, בהם ילד מאומץ, סב ל-26 נכדים. אך כל אלה הרבים לא הבינו אותו לטלטלת שאחווה בו לפני חזרה, או החל בקרב על חייו.

אנחנו נפגשים בירושלים, שבעו אחרי שהתגלה בגוףו, ובקרוב יחול טיפולים כימיים כליה הוא עבר ניתוח להסרת מהותיות הרגילה שלו, והרוון ניכר בו. "איבדתי שישה ג' ממשקל", חוץ אומם, "וגם עכשו לא מודר לי לאכול הכל".

מדי פעם מעכירה עננת כאב את עיניי הירוקות-חומות. אך לא איש כמותו ייתן לכאב לנחל אותו. הכל החל לפני שנה וחצי, כאשר שמע רונצקי שהבן של הרבי יהושע ספריא, ראש ישיבת ההסדר ברמת-גן, תרם ליליה. סתם כך. מעשה אלטרואיסטי. "ביקש להציג חיים בחיו", מספר הרבי רונצקי בקולו הרך והיציב, שAYERו מגיר את הכאב. "מיד הרמתי טלפון לרבי ספריא, בירכתו אותו וביקשתי לדרעת עוז פרטנים. והוא סיפר לי שיש עמותה, **מתנות חיים**, של הרבי ישעיהו ובר. הטלפון הבא היה לרבי הספריא, שהוא עצמוני נתרם כליה. אמרתי לו שאני מעוניין לתרום כליה. האמת היא שבתחילתה אפילו לא סיפרתי לאשתי, רונית,

27.79x31.97	2/3	עמוד 23	11/03/2016	52285871-8
עמותת מתנות חייו - 983641				

“

מתוך היום:
”עוודד בני
אוחז בקצתה
המיטה וمبטינו
מצטלבים. אני
מוחה דמעה קלה
בקצתה העין. שנים
נהגתי ללוותו
לניתוחים הרבים
שבוער, ועכשו
התהפכו היוצרות”

“

”אתה מבין כמה
אלוהים אוהב
אותך?”, אמרה.
ד”ר רחמיםוב.
”המאבק שלך
لتROWS כליה היה
אם המאבק על
החיים שלך, מבל
שידעת שאחיה
בכל מונה
את המאבק”

הרב רונצקי בביתו, השבוע. "שמחתי שהתרומה תהיה לערבי, כי זה יכול לחזק את הדודים. הרי כולם משוכנעים שבאמת זוללים ערבים לארות בוקר"

תרומות כליה, הפעם אישרו לי. יוזר והוועדה איפואו התנצל על הדריך שבה ריבר אלילי. האישור הסופי ניתן לפני חנוכה, ונקבע שהנחתה יתקיים ב-1 בפברואר. לבקשתו של הרב רונצקי, הוחלט שהוא יתרום כליה לערבי-ישראל שארחים סירבו לתורם לו, ושאשתו של הנתרם תתרום ליהודי. "התקנות למתן בסתר, וכך לא רציתי לפגוש את הנתרם, רק ביקשתי פטשים על המשפחה. אמרו לי שמדובר במשפחה מאור לגונה". החלטת לתורם לערבי-ישראל בעבור אחרים סיירבו. נאמר לך מהו סירבו?
"כי טענו שענני עירם קורמים. ככלומר, יהודים קורמים לערבים. אני לא מאמין בחילקה זאת."

"כבר צבאיראשי עסקתי בסוגיה זו של מידת סייכון חייר למנהצלה חיבור. למסקנת הלהכה, מותר לאדם לסכן את עצמו עבור זולתו, ואף על פי שיש חולקים ואוסרים, במקורה שליל לא להיות כלל בעיה הלאומית, מפני שהוחוי הסייכון היו קענים ביותר".

או יש תאזריך לנוטות, או יש תורות ונתרם, ואתה בטח בענינו.
"הייתי מאשר שניים עומד לתורם כליה ולהציג חיים. שמחתי יותר יותר שזה לערבי, כי הוא יכול לחוק את הדודים. ובעיר שאני מאיתר, ועוד יותר מכך, שאני הרבה מאיתר. הרי כולם משוכנעים שבאמת וולדים ערבים לארות בוקר. הסתובבתי עם חירות על הפנים. ואו אומרים לי לעבור עוד בדיקה אחת קטנה, קולונוסקופיה, שאלתה מתי הביקפה, ואמרו לי שביםם שלishi. הזכרתי להם ששבעו למחלקת הגסטרו ערכתי דרך מתרם כליה. ביום השלישי הגיעתי לבית החולים, ולפניהם שנכنتתי למחלקה הגסטרו וזרת דרכך מתרם להשתלות שאיחלה לי בהצלחה. הבתחתה לבוא להגיד שלום בתום הבדיקה. ואו הכל השتبש".

"הordanתי באמצעות חומר טשטוש ולאחר מכן שומע אני שומע קול שמדבר אליו מبعد לעופלי הכרותי. ד"ר יונה אבוני אמרה לי בפשטות וברוגע: 'הוא' צא"

כדי שייתנו לי חוות דעת שאיתה יוכל להמשיך את ההליך". ד"ר רחמיםוב לא עמד במכבש החלוצים שהפעיל, והחליטה לשולח את התקיק והרפואו שלו למומחה בעל שם עולמי מרוד"ב. גם תשוכתו הייתה שלילית. "לא הסכמתי לקבל את פסק הרין", אומר רונצקי. "זמשכתי לנדר ולהיביך. סיפורתי להם שאני רץ כל יום חמישה ק"מ, שאני לא מכניס דבר גאנק פוד לפוי, שאני ממש, אבל ממש, רוץ להתרום כליה".

בולם אמורים לך שתרומתך לא מתקבלת ואתה מתקבש, למה? "ש 850 איש שמחכים לתרומות כליה, ואני רבר נאצל יותר מלהתדרך הרבה אחד. או שאתה מכיר ובכך להעניק לו חיים. אנשים יכולים להיות חיים שלמים עם כליה אחת. או למה לא אני אשתי ירצה שלא ניתן לשכנע אותי אחרת. בני משפחתי לא היו נלהבים, אך קיבלתי הסכמה שבשתיקה למHALך שלו".

"העולם החולק בענייני לטובים ורעים. אלו שתוכנו בי השתיכו לטובים והמתנדבים – לרעים. האגנו הקשה הייתה ד"ר רחמיםוב. התדקפקתי על דלהה ולא הרפתי, עד שבאחד הימים החליטה לבחון מחדש את הסוגיה. לאחר מכן שנדמה בענייני לנצח, ולאחר ששבה ובדקה את התקיק והתייעצה עם שורה של רופאים בארץ ובעולם, שניתה את דעתה והחליטה להתמכה בתורמות הכליה שלי".

וכאן מגע הטעויסט בעילילה. רונצקי זומן להופיע בפני הוועדה העליונה, שאמורה לבדוק אם התורם כשיר נפשית ורפואי לתורם כליה. יוזר והוועדה אמרו לו ישירות בפניו שהוא לא מתכוון לאשר, והוביל את הרין כך שבקשו תידחה. רונצקי המשיך להתעקש. הוא שלח מכתבם, חוות דעת, מסמכים. "הישיבה השניה של הוועדה בענייני התקימה כשאני ואשתה היינו בטילון בן שלושה וחודשים בהווו. מוחר של לא היה קליטה, עליינו על פסגת הר גובה כדי לשמעו את החלטתם. באותה ישבה הודיעו לנו חלקו".

בחורש יולי הוא חור מהווו. "בשעות ארץ באתי שוב והתקשתוי, ולאחר מכן נשינה הסכמה של ד"ר רחמיםוב ושל המומחים הנוסףים, שהשתכנעו שמצווי הרפואןמן מאפשר

מרקוב, אני מאמין לו לגמורי שהוא טועה שלא היו דברים מעולם, ואני מחק את דיו ומקווה שהשם שלו יינקה ושמשיך בתפקידו הבהירם. את שואל למה אני לא מאמין לחילית המתלוננת? פשוט מאד, כי אין לא מכך אותה ולא יורע מני היא. אותו אני מכיר". לאחר ישיבת עשרה כבוגרים הקים הרב רונצקי את הישיבה באיתמר, ועמד בראשה 15 שנה, עד שבשנת 2006 הוציא לאור הרומטכ' דראן חילז', להמתנות לרבי הצעיר הדרשי. זה כסם לי. השכתי שיש לי מה לתורם. בעקבות החלטה שלו שראוי שרב ביחידות קרבויות יהיה קצין קרב, כי הוא משתABCDEFGHI בלחימה ומבחן מה לחימה".

ארבע שנים שימוש בתפקיד הרבץ', ואחריו חזר לישיבה באיתמר. 24 מבי 26 נבי ריו גרים לידו באיתמר. השנאים הננסים הם לדרוי של עוזר, שחסם ברמת הגולן, בית משפחתי רונצקי פתוח ומלא חיים. הוא וורונית מוצאים גם את החום לעצם כמו הילה בשביל שראל מקצתו עד קצחו, וכמו נסעה להווו, שם ישבו בלב' ברודמנס והסיעו למטיילים ישראליים.

ביום שלפני הגייתה להזאת הגידול הממאיר הוא אוישו במחלקה להכנה. לפני שהגיע לבית החולים עליה על גברי ספרטוס ורץ חמישה ק"מ, כפי שנרגע לעשות מדי יום. רע בתוכו שייעבור ומונע עד ישיבת לroz. לאחר מבחן גesus למחלקת השיקום בבית החולים תל-השומר כרוי להיפרד מהויל' צה"ל שמואלפויים שם, בהם סמ"ר אוחד בונייש, מהפזעים הקשים ביותר של צוק איתן. לאחר שנהג לאיליהם פעם בשבע, בחור לבוא ולומר להם שייעדר מספר שבועות. הם אגב, גמלו לו בך שאחרי שנוחה באו לבקר אותו.

"מורדים אותי לחדר הניתנות בשני שוכב על מיטתו. לצד בני משפט תי וכאן אנחנו חולפים במסדרונות, יודדים במעלית. הרגשה מורה. כמה אני עשו באזן מהדדק קול פנימי בתוכי. מודיעו מסיעים אותי על גבי המיטה ולא מניחים לי ללבת ברוגל? שעוזר בקצתה המיטה ומבינו מצטי לבים. או מוחה דמעה קלה בקצתה העין. שנים ארוכות נהנתי לוותנו ממש בקשר ליתרונות הרבים שעיבר, ועכשו התהפקו היוצרים. זריקת הרדמה, ואני מפליין לעולם אחר. מתעורר בחדר ההതואשות. עלטה וдумמה שביבי, רק יכולות צפazo המנוחות מפרים את השקט הזה. מחשבות מתרוצצות במוחירות הבוק. תחששות נאות ושפאל נפש נינה. זעקה אילמת נמלטה מותובי.iana השם, הנשמה לך וגוג פועלן, חוסה על עמלך'. פוקה את עיני רואה את רונו לידי. היא סחה בשקט, הצל בסדר, הניתנות עבר בשלומי. אני אוחז סיידור בידי ומנסה להתחילה לומר בינוון את הלכו ונינה, אך קול נשיק ופרק של דמעות ניגר מעני. משחו ונשבר בקרבי".

ఈ הוא מטאושש מעט מגיע המנתה ומספר לו שהגידול פרץ את רופע המעי וכמעט הגיע לכבד. אם היה מגע עד מספר הורדים, לא היה עם מי לרבר", הוא אומר. אחרי מגעה ר' רותי רחמנובנה הנפrollerה ואומרת לו: "אתה מבן כמה אלהים אתה אורה? אללא המאבק של לתרום כליה, לא היו מגלים את הגידול. המאבק של לתרום כליה היה גם המאבק על החיים של, מבלי שידעת שהיא בכלל מנהל את המאבק".

באם מאמין יש שאלות לברוא עולמי? למה דוקא אני? "אני איש מאמין ולא עושה את החשנות של הקושש ברוך הוא. אני מודה על הדבר עצמוני, שגלו בו מונע, אבל כמובן שאני מבקש יסורים על עצמי. היו רגעים ששמשו שאנני מאבר את שפויות. היו יסורים אוממים".

סתה ויסורים לא נסתיימה בניתות הדראון. יומיים אחריו התפתח סיבוך והוא שב והורד לחדר הניתנות, והפעם פתחו את בטנו ושוב הצילו את חייו. "הרופאים אמרו לי שפתחו חסימה במעיים ווועציאו מגופי כורבעה ליטרים של נולדים מוחמים. האכים היו קשים, אבל לאחר הניתנות השני היה הקללה. נשימותי היו סוררות וגופי רגוע".

באותם מונחים שברא שאלות לברוא עולמי? למה דוקא אני? "אני שפתי סדרה של טיפולים כימותרפיים מיסרים. אני משאיר את הרופאה לרופאים, מוצב או רוחים שסבירו להחלמה מהירה טובים. כי כבר אמרו זו': כיון שבאים יסורים על עצמי – את המאבק על נפשי וגופי. כי לא יכול לפניו".

מונך אכבי וחשבן הנפש שלו הוא מבקש מכל אחד שיש כרטיס או לתרומות איבר. גם הוא מוחיק בכרטיס כוה, שמיועד לאנשים רתים, ושותה מהרגיל רק בוגען לקב'ם. גם קורא לאנשים לתרום כליה בחייהם, כי הוא משלם לא מוסף ולמה להזכיר עם שתי כליה, אם אפשר להסתפק באחת ובכך לעזר לאחרים? גם לתרום איברים לאחר המות".

דווקא אצל שומרי מצוות יש הפתיעות מתרומות איברים. מה אתה אומר לה? "שוויה תפליה שצרך להגיא שלמים לעולם הבא לתחיית המתים. אני מציע: תרמו, הצלו חיים וכבר תזכו למצבזה".

הפהחן? הוא קיים? וזה מנהל אותך? "יש סוג של פחד. לא פחד מהמוות. במוחך האשפו היטלטלתי במחשבות כיוון שהשתי שלא סימנתי את התקינו ואת השילוחות שלי בעילם. אני רוצה להמשיך למסת את השילוחות וראה את שליחותם בעורמה לאנשים ולמדינה. אני מתחייב לעצמי ולמשפחתי שכפ' שלחמתי בשודה הקרב, אמשיך להילחם על חי. אני מתפלל ברכות יתר. המאבק על חי הסתתר בתוך המאבק על חיים של אחרים רציתי לתרום כליה. ועבדשי יותר תחיה לחיים".

"מהמחלקה שבאה אני מאושפזו אני יוצא להליכה קצרה למחלקה החשית. מנסה להאייך ורגלי אין ונשמעות לי. במחלקה החשנות אוי פונש איש צער לבוש בגדי חולצה שהווא מהלך לאיטו. לשאלתי אם הוא מאושפז הוא עונה בחיבור ומוסיף, 'אתה מיל תרומתי כליה'. חיבקתי בשעוני וניצבות בדמותתי. ליבי גאה משמחה ונחמצ עלב שלא הספקתי. צלהה ידים של הרופאים, שמעש ידיהם המברך הסТИים בסילוק גגענו התוף, ועתה המכ' קומם לעובdot של טיהור הגוף שירודה לתהומות המזולגה, ומלאכה זו קשחה היא וסבוכה הרבה יותר ממלאכם שלהם. לאחר שנים רבות שבן שילוחתי את רם' ח'ושס' הנוף וופשי לכל עבר, הנעה עת כינוס". ■

ఈ הוא מטאושש מעט מגיע המנתה ומספר לו שהגידול פרץ את רופע המעי וכמעט הגיע לכבד. הוא מבקש רשותו לhayot הדרשו. החלטתי לרופאים ושאלתי שתשבירו על ניתוח והשבחתי שהם מתקבונים לניתנות ההשתלה. החלטתי לרופאים ושאלתי שתשבירו על אמרה ברז'וק, היא הכנסה אוטו לחדר הרופאים ושאלתי אם הגעת עס' למילוי. השבחתי בשיליה ושאלתי לאמא אני צדיך לוי. הם אמרו לי שמצויא משחו ושלחו לביפויה, והשכח תושבה תחיה בעור שבובעים. אמרתי להם שבשור שבוע און תורם כליה. הם הבינו אחד בשני ושתקו. הסתכלתי על מנהל המחלקה ואמרתי לו, 'הייתי תא'ל באכבה. תניד לי מה קרה'. תשבחתו השארה אוטי ביה שכבנה לא אכל להרום כליה. הרי נשמנית את הו ויללה".

אתה לבד, אמורים לך שיש לך גיורו סרטני, השמיים נופלים, אתה חושב על ההחמה מה שאלת תרומות כליה? "כן, זה מה שהטריד אותי. רק חתמי את המכתב שנטנו לי, יחד עם צילום מהקהלוןksi קופיה, והלכתי ישר למחלקת הששתלות. האחות חיכו אליו. התענינו בשלווי. בקשי ענית. נכתבי לחדר של פרופ' איתן מון, מנהל המחלקה. הגשתי לו את המכתב והቤלים. הוא הסתכל, שם יצא עלי נקורה בצליל ואמור, 'זה'. ספקתי ידים בצד ודק מרגיש תחשת המביצה על כך שכנראה לא אכל להרום כליה. הרי נשמנית את הו ויללה".

אתה לבד, אמורים לך שיש לך גיורו סרטני, השמיים נופלים, אתה חושב על ההחמה מה שאלת תרומות כליה? "כן, זה מה שהטריד אותי. רק חתמי את המכתב שנטנו לי, יחד עם צילום מהקהלוןksi קופיה, והלכתי ישר למחלקת הששתלות. האחות חיכו אליו. התענינו בשלווי. בקשי ענית. נכתבי לחדר של פרופ' איתן מון, מנהל המחלקה. הגשתי לו את המכתב והቤלים. הוא הסתכל, שם יצא עלי נקורה בצליל ואמור, 'זה'. ספקתי ידים בצד ודק מרגיש תחשת המביצה על כך שכנראה לא אכל להרום כליה. הרי נשמנית את הו ויללה".

הה בכי או פחד. הם הבינו שיש מאנק ושצירך לנצח".

לאחר מבחן התחלה התחדרגנות לניתנות, שהתקיים שבוע לאחר הבדיקה.

"נסעתי הביתה לאיתמר. מסך כבד ירד מאחורי. קו פרשת המים. יעדתי שאני חייב להתחיל ולהפסיק לביצוע. ממש בפי שלמדנו ועשינו בצבאות. מטרה, יעדים וותכניות לביצוע. ממש בפי שלמדנו ועשינו בצבאות. כל אחד מששת ילדי קיבל ממוני את הבשורה והקח תחלה ניחד במעמסה הכבידה זהו. לדמי"ם (ראשי מתביבה, שם המורים בישיבה) הודיעתי בכינוי מיזח, ולכל התלמידים ספרותי אוניות מהלתי כי יש לנו פדר מהם למשעה לתקופה אורך... הש' מועה עשתה לה בוגרים. בעקבות גונשו ללביב מילויהם של פזועי צח", נמי הנוף וגבורי הרוח, שבקשו לעודזני בשעות הלילה".

הרב אביחי רונצקי החל את חייו כחילוני. עם גיוסו החל מסלול בשיעית 13, אך לאחר כבשנה והציג עבר לנצחנים. במהלך יום ה毅ירם, שבאה את ה迤ורם, מלחת יום היכיפורים, שבאה את ה迤ורם הירושלמי, ואני בתוכו, איברה את ביטחונת התה' הפקודה הפלוגתית. "היום וה לא היה עובר", והוא אומר בחוץ. הם עברו לגבר ביהר, לאחר מבחן נישאו, ובגיל 26 חיל את תחלה הדרשה בתשובה. "אנני מתחתי ורונית הצעירה בהמשך".

מה גרם לך להזהר בתשובה? "הזהיליך החל אחורי הרבה הרבה מחד משוחבות. תחיה על קנקן של החיים, בעקבות אחורי מלחת יום היכיפורים, שבאה את ה迤ורם הירושלמי, ואני בתוכו, איברה את ביטחונת התה' הפלוגתית. לתי ללמד בישיבה ובஹס' הומסכת לרבנות מקובל לך ש晦שת מילואים כקצין קרב. התקראתי בסולם הדרגות והתקידים במילואים עד לדרגת אלוף-משנה בתפקיד סמח"ט ואש meta כתבה".

בשנת 1984 הקים הרב רונצקי יחד עם עוד חורדים בתשובה את היישוב איתמר, על ניבעה נישאה לא הרחק מזכמת תפוח. מקום יפהפה שמהלך המורוח נשק נוף מרוחיב עין. וילות רחבות ידים לצד קרואנים. במשך שנים לימד בישיבת עטרת כהנים שבירושלים. בין תלמידיו היה גם תא'ל אופק בוכרים, שחזור באונס חילית. "ותקשרתי וחיקתי את רדי. אני מביר היבט אותו ואת משפחתו. תמיד היה בחו' יצדרון, וזה, חכם ובכיר בעל מירות ובעל לב טוב. אין כמושו בכבוד אב ואם. עוזר לאנשים. מהר שאני מכיר אותו

**"רק כשןכנתתי
למכוניתי,
בדרכ הביתה,
התקשרותי
לរונית ואמרתי
לה, ג'ילו לי
גידול סרטני
במעי. היה שקט
על הוקו. שמעתי
אותה נושא
עמוק ואז היא
אמרה לי, 'אתה
תודיע לילדים'**

דף מתוך היום